

Arrest

nr. 344 235 van 2 april 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. QUESTIAUX
Piersstraat 39
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 10 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2025 tot niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 4 februari 2026.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN die *loco* advocaat M. QUESTIAUX verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de wnd. voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. De verzoekende partij, die verklaart afkomstig te zijn van Gaza, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 25 juni 2025, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 5 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend. Ze werd er erkend als vluchteling op 11 december 2023 (zie “cedoca aanvraag derde landen” in het administratief dossier). Haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 10 december 2026. Haar

Griekse reisdocumenten zijn geldig tot en met 11 februari 2029 (zie "Cedoca, aanvraag derde landen" en kopie van de Griekse documenten in het administratief dossier).

2. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Beide partijen werden op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingwet gevraagd door de Raad om actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Beide partijen hebben naar aanleiding van deze beschikking actuele rapporten omtrent de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland neergelegd.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geviseerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) barrières vormen die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven. Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, is er een evolutie naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Rekening houdend met het geheel van landeninformatie die door beide partijen worden bijgebracht, besluit de Raad dat in de huidige stand van zaken evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precare situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers om internationale bescherming, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetwijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt de verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

4. De verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, haar reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat zij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt de verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van haar beschermingsverzoek.

5. De verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Op de DVZ brengt de verzoekende partij naar voor dat ze geen medische problemen heeft (verklaring dvz, vraag 29). Ze voegt één document toe met betrekking tot haar medische toestand. In dit document kan enkel worden gelezen dat het nodig is dat de verzoekende partij een tandarts ziet en dat ze een psycholoog dient te zien ten gevolge van de situatie in Gaza. Het kan echter niet aantonen dat de verzoekende partij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt in de zin van de relevante Europese rechtspraak. Tijdens het persoonlijk onderhoud brengt de verzoekende partij naar voor dat ze twee keer is langsgegaan bij een psycholoog (NPO, p.4). Ze stelt niet te kunnen slapen, agressieproblemen te hebben en zich steeds ongerust te voelen (NPO, p.5). Ze verklaart ook over een psychologisch attest te beschikken en dit door te sturen (NPO, p.5). De verzoekende partij heeft echter nagelaten dit attest door te sturen naar de commissaris-generaal of enig attest toe te voegen aan het administratief dossier. Op deze manier kan niet voldoende worden vastgesteld of zij effectief te kamen heeft met enige psychologische problematiek, laat staan wat de omvang hiervan is. Ze maakt dan ook niet aannemelijk dat ze omwille van haar psychologische problematiek niet in staat is om bij een terugkeer naar Griekenland niet in haar levensonderhoud te voorzien waardoor ze in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen.

De verzoekende partij zet voorts nergens in concreto uiteen in welke mate haar gezondheidstoestand haar belet om haar rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de omvang of draagwijdte van deze psycho-medische problemen zou zijn op haar mogelijkheden om haar rechten in Griekenland uit te oefenen. De specifieke verwijzing in het verzoekschrift naar rechtspraak van de Raad, daargelaten het gebrek aan precedentwerking, is niet dienstig gelet op het voormelde.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van de verzoekende partij worden vastgesteld die het haar dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en

zelfstandig haar rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat zij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt de verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijf geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

6. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 5 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend. Ze werd er erkend als vluchteling op 11 december 2023 (zie “cedoca aanvraag derde landen” in het administratief dossier). Haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 10 december 2026. Haar Griekse reisdocumenten zijn geldig tot en met 11 februari 2029 (zie “Cedoca, aanvraag derde landen” en kopie van de Griekse documenten in het administratief dossier).

In de mate dat de verzoekende partij in het verzoekschrift betoogt dat ze niet over een AFM beschikt en dat ze niet in staat is om bij een terugkeer naar Griekenland een AFM aan te vragen daar ze het bewijs van een officieel geregistreerd verblijf nodig heeft, kan ze niet worden gevolgd. Uit de objectieve landeninformatie in het administratief dossier blijkt duidelijk dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker in casu, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, september 2024, p. 19-20: “Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben.”). Hierbij wordt benadrukt dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning (“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, september 2024, p. 19). Toen de verzoekende partij in Griekenland was, had ze derhalve een fiscaal registratienummer ontvangen waarmee ze toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

In de mate dat de verzoekende partij in het verzoekschrift aanhaalt dat ze niet over een AMKA beschikt en dat ze er niet in zal slagen om haar AMKA in Griekenland te activeren, omdat ze daarvoor een arbeidsovereenkomst nodig heeft en dit niet mogelijk is omdat ze voor het verkrijgen van tewerkstelling een actieve AMKA nodig heeft, kan ze niet worden gevolgd. Vooreerst wijst de Raad erop dat uit de objectieve landeninformatie die wordt toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat ze in het geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van haar AMKA, wanneer ze daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, op voorwaarde dat ze naar een openbaar ziekenhuis of medische centrum gaat: “If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription” (“UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare” beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; “Verslag feitenonderzoek” van september 2024, p. 49, 50-51).” Verder verwijst de Raad naar de aanvullende nota van de commissaris-generaal, waarin bijkomende informatie wordt gevoegd van het Griekse diensthoofd van de afdeling “procedures en opleiding”. In deze bijkomende informatie wordt aangegeven dat er geen actieve AMKA nodig is om toegang te hebben tot de arbeidsmarkt. De verzoekende partij brengt dan ook geen elementen bij waaruit zou kunnen blijken dat ze niet in staat is om haar AMKA in Griekenland te activeren.

Het komt aan de begunstigde van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van de verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen geenszins blijken uit de verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. De verzoekende partij had geen enkele intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Ze verklaart verschillende keren tijdens het persoonlijk onderhoud dat het vanaf het begin haar doel was om naar België af te reizen en dat ze geen enkele bedoeling had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen (NPO, p.3, 5 en 19). Haar gebrek aan intentie blijkt ook uit haar korte verblijf als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland. Ze werd erkend als vluchteling op 11 december 2023 en ze verklaart Griekenland te hebben verlaten op 22 april 2024 (verklaring dvz, vraag 33). Dit wil zeggen dat ze slechts 4 maanden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland heeft verbleven. Uit een verblijf van een dergelijke korte periode is het voor de verzoekende partij onmogelijk om haar conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden tot huisvesting, tewerkstelling, toegang tot gezondheidszorg en toegang tot taallessen. Bovendien heeft de verzoekende partij meteen na het verkrijgen van haar Griekse reisdocumenten, Griekenland verlaten, wat wijst op het feit dat zij geen enkele intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Wat betreft haar toegang tot huisvesting, blijkt uit haar verklaringen niet dat ze de van haar te verwachten stappen heeft gezet om permanente huisvesting te vinden in

Griekenland. Ze verklaart dat ze in een magazijn in Griekenland verbleef (NPO, p.16). Ze heeft geprobeerd om andere huisvesting te vinden, maar deze inspanningen beperkten zich tot het gaan naar gebouwen en appartementen en viavia te informeren (NPO, p.17). Ze stelt niet te kunnen huren in Griekenland omdat ze Arabier was (NPO, p.17). Het feit daargelaten dat dit slechts een blote bewering is dat ze op geen enkel moment hard maakt, blijkt niet dat ze de van haar te verwachten stappen heeft gezet om huisvesting te vinden. Zo heeft ze geen beroep gedaan op de Griekse overheid om permanente huisvesting te vinden. Ze stelt wel naar een organisatie te zijn geweest die haar kon helpen bij het vinden van een woonst (NPO, p.17). Haar inspanningen beperken zich echter tot het gaan naar deze organisatie maar ze heeft op geen enkel ander moment enige andere stappen ondernomen om huisvesting te vinden in Griekenland. Wat betreft haar zoektocht naar werk, blijkt uit haar verklaringen dat ze wel degelijk in staat was om te werken in Griekenland. Zo heeft ze gewerkt in een restaurant en had ze een jobaanbieding om in een hotel te werken (NPO, p.18). Ze heeft echter de job in het hotel geweigerd omdat ze er niet kon verblijven en het geld dat ze verdiende in het restaurant, heeft ze enkel aangewend om naar België te reizen (NPO, p.18). Hieruit blijkt dat ze dus door haar eigen keuze geen tewerkstelling in Griekenland heeft gekregen en dat ze door haar eigen keuze de middelen die ze heeft verkregen door haar tewerkstelling niet heeft gebruikt om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Betreffende haar toegang tot de gezondheidszorg in Griekenland, brengt ze naar voor dat ze niet naar een ziekenhuis is geweest omdat ze hiervoor diende te betalen (NPO, p.19). Uit haar verklaringen blijkt echter niet dat ze enige stappen heeft ondernomen om effectief medische zorgen in een Griekenland te bekomen. Ze brengt dan ook geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat ze effectief diende te betalen voor medische zorgen. Bovendien verklaart ze dat ze wel medicijnen ging kopen bij een apotheker (NPO, p.19) waaruit blijkt dat ze toch de nodige middelen had om medische verzorging te betalen. Verder heeft ze niet geprobeerd om de Griekse taal te leren in Griekenland (NPO, p.20). Ze heeft immers gezien dat mensen daar slecht behandeld worden, waardoor ze zeker de Griekse taal niet wil leren (NPO, p.21). Dit kan het gebrek aan initiatief echter niet verschonen.

Zij maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat zij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoon. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Het gegeven dat de verzoekende partij bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, volstaat niet om te besluiten dat zij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten haar wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van de verzoekende partij, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld uit te oefenen vooraleer zij daaromtrent conclusies trekt. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die ze er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat zij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om huisvesting of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoon. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat de verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft.

Waar de verzoekende partij in het verzoekschrift en tijdens het persoonlijk onderhoud uitgebreid ingaat op de slechte omstandigheden in het opvangcentrum, dient te worden vastgesteld dat de door de verzoekende partij aangehaalde feiten die zij zou hebben meegemaakt als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, zich situeerden op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. De verzoekende partij werd toen nog geen internationale bescherming verleend. De commissaris-generaal oordeelt dan ook terecht dat deze situatie niet zonder meer representatief is voor de

kwalficatie en beoordeling van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

De verzoekende partij maakt op algemene wijze gewag van discriminatie en racisme, echter hieruit kan evenmin blijken dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

De verzoekende partij brengt ook geen elementen bij waaruit zou kunnen blijken dat de bescherming door de Griekse autoriteiten niet langer effectief of doeltreffend zou zijn. Ze verwijst hierbij naar de gebeurtenis dat ze enkel in de aanwezigheid van een tolk aangifte van diefstal van haar gsm heeft kunnen doen (NPO, p.19-20) en ook dat ze mensen heeft gezien die slecht behandeld werden door de Griekse autoriteiten (NPO, p.21). Deze elementen tonen echter niet aan dat de bescherming van de Griekse autoriteiten niet langer effectief of doeltreffend zouden zijn. Uit haar verklaringen blijkt immers dat ze wel degelijk aangifte heeft kunnen doen van de diefstal van haar gsm en dat ze hiervan een bewijs kreeg (NPO, p.20). Ze werd dus wel degelijk geholpen door de Griekse autoriteiten. Verder is haar verwijzing naar het feit dat ze getuige was van de slechte behandeling van bepaalde personen door de politie niet dienstig. Deze elementen zijn immers niet concreet te noemen, daar deze geen betrekking hebben op de verzoekende partij zelf en ze brengt zelf geen elementen bij waaruit kan blijken dat ze als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland slecht werd behandeld door de daar aanwezige ordediensten. De verzoekende partij wijst ook op de problemen met de Albanese maffia in Griekenland. Ze brengt echter geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat ze zelf problemen had met de maffia in Griekenland, noch toont ze aan dat ze bij eventuele problemen met de Albanese maffia geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Griekse overheid en daar aanwezige veiligheidsdiensten.

Aangezien de verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of zij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoekende partij is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is haar verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza niet dienstig.

De verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Ze toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat de verzoekende partij aantoonde dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

7. Artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De motieven van de bestreden beslissing kunnen echter op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partij laat verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid in het Arabisch uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in haar specifieke situatie niet van toepassing is en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

9. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland. Er lijken geen feiten of elementen aangetoond te worden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op zijn specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek lijkt dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 26 februari 2026 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1492 legt de eed af en tolkt Arabisch

De voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.

VzP legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer met een update over de situatie in Griekenland en Palestina. Ze verwijst naar haar pleidooi in zaak 2 van de zittingsrol.

VzP bepleit de specifieke situatie van verzoeker. VzP heeft nog familie in Gaza, haar vader was kolonel bij de Palestijnse inlichtingendienst, heeft gestudeerd, is actief geweest bij Fatah, heeft in Egypte gewoond en gestudeerd en heeft uiteindelijk les gegeven in Gaza. VzP leefde in een UNRWA kamp, waar haar familie nog altijd verblijft. Verzoeker is in 2023 in Griekenland aangekomen na een aantal eerdere pogingen waarbij hij telkens teruggestuurd werd. De termijn voor gezinshereniging in Griekenland is verlopen wat problemen geeft met de situatie van het gezin in Gaza. VzP uit haar vrees voor de Albanese maffia en zegt hierover aangifte te hebben gedaan. VzP werd niet geholpen door de Griekse politie. Ze stelt dat er een problematiek van discriminatie heerst.

VzP haalt aan dat verzoeker zijn ADET zal vervallen alvorens hij een hernieuwing kan bekomen. Aangezien men voor de tweede stap zich moet aanmelden bij de politie zal hij vastlopen. VzP onderstreept hierbij nog eens dat het niet de eerste stap is die het meeste tijd in beslag neemt.

VzP vindt dat de psychologische documenten haar psychologische kwetsbaarheid aantonen.

Tenslotte wijst ze erop dat verzoeker erkende broers heeft in België.

Ter terechtzitting wordt door verzoeker uiteengezet dat hij nog steeds therapie volgt ten gevolge van zijn psychologische toestand en zeer bezorgd is om de medische toestand van zijn dochter. Verzoeker voelt zich hier thuis, werkt en heeft een leven opgebouwd in België.”

Over de tweede zaak op de rol staat in het proces-verbaal, omtrent de algemene situatie in Griekenland, het volgende vermeld:

“Tolk 1492 legt de eed af en tolkt Arabisch

De voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.

VzP legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer met een update over het mailverkeer tussen RSA en Mr. Lahaye en een update over de situatie in Gaza, waar volgens VzP geen echt staakt het vuren is. Ze verwijst naar de recente arresten van de Verenigde Kamers van de Raad en haalt hieruit dat deze arresten de beschikking tegenspreken. VzP vindt dat er niet uitgesloten kan worden dat men in geval van terugkeer naar Griekenland in een toestand van verregaande materiële deprivatie terecht komt. VzP verwijst andermaal naar de recente arresten van de Raad en spitst zich toe op verzoekers profiel aangezien dit volgens deze arresten moet bekeken worden om kwetsbaarheden vast te stellen.

(...)”

4.1. De verzoekende partij voegt op 25 februari 2026 en ter terechtzitting van 26 februari 2026 een aanvullende nota toe. Deze aanvullende nota's bevatten rapporten met betrekking tot de algemene situatie in Griekenland, een brief van Griekse ngo's, een brief gestuurd door meester Lahaye, een brief van de Europese Commissie, informatie met betrekking tot de huidige situatie in Gaza, twee documenten van het Rode Kruis en verschillende Belgische identiteitskaarten.

5. De verzoekende partij brengt met voormeld betoog ter terechtzitting en de bij de aanvullende nota's aangevoerde elementen geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 20 januari 2026.

5.1. De verzoekende partij gaat in haar aanvullende nota's uitgebreid in op de problematiek van het hebben van een actieve AMKA in Griekenland. Ze wijst onder andere op de ernstige juridische en administratieve obstakels die begunstigen van internationale bescherming in Griekenland moeten overwinnen bij het verkrijgen van hun AMKA en het activeren van een AMKA. Ze wijst ook op bepaalde landeninformatie waarin kan worden gelezen dat een actieve AMKA nodig is om toegang te hebben tot de arbeidsmarkt, maar dat om een AMKA te activeren een arbeidsovereenkomst van toepassing is. Hieruit blijkt volgens de verzoekende partij een cirkelredenering die het voor begunstigen van internationale bescherming onmogelijk maakt om een actieve AMKA en dus geen toegang tot gezondheidszorg te bekomen maar ook geen toegang tot de arbeidsmarkt te verkrijgen. Het is dus dienstig om de problematiek omtrent het verkrijgen en activeren van een AMKA en bijhorende toegang tot de arbeidsmarkt en gezondheidszorg verder te verduidelijken.

Een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, is vereist voor, onder meer, de toegang tot sociale voorzieningen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Samen met de afgifte van de verblijfsvergunning is de Griekse asieldienst verplicht om statushouders te informeren dat zij voortaan in aanmerking komen voor een AMKA en dat zij binnen één maand de wettelijk vereiste stappen moeten ondernemen om dit nummer aan te vragen (*“Country Report: Greece. Update 2024”, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236*). Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPE) om te zetten in een AMKA, een

sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang voor statushouders tot het gezondheidszorgsysteem.

Sinds de AMKA-verordening van 23 december 2023 is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van *“een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt”*. De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP (dienstencentrum voor burgers) of e-EFKA (nationaal fonds voor sociale zekerheid). Sinds 22 december 2024 vallen de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven. Om de daarbij horende rechten van o.m. gezondheidszorg en sociale voorzieningen te genieten, moet dit AMKA-nummer vervolgens worden geactiveerd. In tegenstelling tot wat in de wet is bepaald, kunnen statushouders hun AMKA niet onder dezelfde voorwaarden activeren als Griekse burgers. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders hun wettelijk verblijf alsook hun (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland moeten aantonen en stipuleert welke stukken daartoe moeten worden vorgelegd. Wettelijk verblijf word in beginsel aangetoond door het voorleggen van een geldig paspoort van een derde land of een geldig reisdocument alsook een geldige verblijfstitel voor Griekenland met recht op toegang tot de arbeidsmarkt. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat artikel 6 (5) uitdrukkelijk stipuleert dat statushouders zijn vrijgesteld van het voorleggen van een geldig paspoort of reisdocument, zodat het voorleggen van een geldige ADET in beginsel volstaat als bewijs van wettelijk verblijf (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 23). Een bewijs van (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland kan bestaan uit onder meer één van de volgende documenten: een fiscaal woonplaatsattest, eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van gratis concessie of inwoning, verblijfsbewijs in het kader van bepaalde huisvestingsprogramma's, certificaat van verblijf in een studentenaccommodatie,.... Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een bewijs van werk voorleggen, zoals een certificaat van aanwerving van een werkgever (in het *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* van september 2024 worden ook de termen *“intentieverklaring van een werkgever”* en *“werkgeversverklaring”* gebruikt), een arbeidsovereenkomst die is *geüpload* in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI), een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen of een bewijs van studie.

Met deze laatste voorwaarde behandelt de Griekse wet statushouders anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden.

De eis dat alle statushouders een certificaat van aanwerving van een werkgever of een in ERGANI *geüpload* arbeidscontract of een verklaring van zelfstandig ondernemerschap van de bevoegde belastingdienst moeten indienen voor de activering van de AMKA, heeft tot gevolg dat statushouders die nog niet legaal werken of vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, automatisch worden uitgesloten van toegang tot openbare gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie van Migratie en Asiel heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, die tot nu toe niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een 'geldige' verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA.

Daarnaast volgt uit artikel 7, lid 1, c) van de AMKA-verordening dat de AMKA eveneens wordt gedeactiveerd wanneer er niet langer sprake is van een actueel verblijf in Griekenland. Een AMKA wordt volgens artikel 8 van de AMKA-verordening gereactiveerd als aan de voorwaarden van artikelen 5 en 6 van de verordening is voldaan (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-24; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22; *Country Report: Greece. Update 2024*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202, 266-267).

Het is echter niet omdat een begunstigde van internationale bescherming niet over een AMKA beschikt en niet in staat is om deze te bekomen en te activeren bij een terugkeer naar Griekenland, dat ze geen toegang zal hebben tot medische zorgen. Uit de objectieve landeninformatie die wordt toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat een begunstigde van internationale bescherming in het geval van

terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen of activeren van een AMKA, wanneer ze daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, op voorwaarde dat ze naar een openbaar ziekenhuis of medische centrum gaat: “If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription” (“UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare” beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; “Verslag feitenonderzoek” van september 2024, p. 49, 50-51).” Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, wordt aangeraden daarvoor een beroep te doen op een NGO. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook deels gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (Refugee.info Greece, “Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)” beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). NGO’s beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, waaronder medische en psychologische hulp, psychosociale ondersteuning en begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, september 2024, p. 49-51, 67; “Communication on the status of migration management in mainland Greece”, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 4, 7-8, 12). De informatie opgenomen in het schrijven van de RSA van 16 januari 2026 doet hieraan geen afbreuk.

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldig AFM-nummer en een geldig AMKA-nummer (*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p.38). Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport wordt gesteld dat tevens een actieve AMKA nodig is. Om deze reden betoogt RSA/PRO ASYL dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenleving en de zoektocht naar werk in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 24 en 34). Geen enkele andere bron bevestigt evenwel dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. In het AIDA-rapport van september 2025 wordt hierover geen melding gemaakt (AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 261-262). Gelet op het geheel van de bronnen die voorliggen kan in de huidige stand van zaken worden besloten dat een actieve AMKA geen voorwaarde is om in Griekenland legaal te kunnen werken. Een AMKA-nummer volstaat. Verzoekende partij brengt met haar aanvullende nota geen elementen aan die nopen tot een andere beoordeling.

Met betrekking tot de verzoekende partij, in haar aanvullende nota uiteengezette kritiek in verband met de AMA (*National Insurance Number*), namelijk dat de registratie bij een zgn. e-EFKA nodig is om een AMA te verkrijgen wordt nog opgemerkt wat volgt. Een AMA is een sociaal verzekeringsnummer voor werk/sociale afdrachten. Uit de landeninformatie blijkt dat wanneer een statushouder voor het eerst gaat werken, ook een AMA vereist is. De statushouder ontvangt die na registratie bij het register van *Insured Persons of the National Social Security Fund* (ΕΦΚΑ / EFKA). Een afspraak bij een EFKA-afdeling kan telefonisch of per mail gemaakt worden. De volgende documenten zijn nodig bij de aanvraag voor een AMA: een verblijfsvergunning, een werkgeversverklaring (formulier E3), dit is een certificaat van aanwerving van een werkgever (intentieverklaring van een werkgever), een AFM, een AMKA, een adresbewijs en een bankrekeningnummer. Eens een AMA nummer is verkregen, kan de werkgeversverklaring worden gefinaliseerd in een arbeidscontact en worden geüpload in Ergani om de AMKA te activeren (zie *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 38). Uit niets blijkt dat voor de AMA zelf een actieve AMKA nodig is.

5.2. Verzoekende partij gaat in haar aanvullende nota's verder nog in op algemene landeninformatie met betrekking tot de situatie in Griekenland, doch de Raad moet opmerken dat verzoekende partij hiermee geen informatie aanreikt die toelaat te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie en de verdere individuele beoordeling, die *in casu* werd toegepast, niet meer nodig is. Dit blijkt evenmin uit de arresten van de Verenigde Kamers, waarnaar verzoekende partij verwijst. De rapporten kunnen dan ook geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen gronden. Verzoekende partij gaat in haar meer recente aanvullende nota nog uitgebreid in op “de ‘nieuwe’ nota van de Commissaris-generaal dd. 16/1/2026”, dewelke zij uitvoering inhoudelijk bespreekt en bekritiseert, evenals een schending van artikel 26 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling

van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aan vasthangt. De Raad kan evenwel enkel vaststellen dat *in casu* geen nota van de commissaris-generaal van 16 januari 2026 voorligt. De kritiek van verzoekende partij heeft derhalve betrekking op een document, dat geen deel uitmaakt van de huidige analyse door de Raad, zodat dit ook niet dienstig is. Hetzelfde geldt voor haar verwijzing naar “de ge-update versie van deze nota “Aide auw Migrants d.d. 6/1/2026”. Wat betreft de geuite kritiek op het gebruik van de COI Focus GRECE “Aide aux migrants” van juli 2025, dient de Raad vast te stellen dat de in de beschikking gedane analyse voldoende steun vindt in de overige gehanteerde rapporten

5.3. In de beschikking van 20 januari 2026 wordt uitgebreid ingegaan op de persoonlijke situatie van de verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en worden de door haar aangehaalde individuele elementen omstandig besproken, waarbij wordt vastgesteld dat ze niet aantoont dat ze persoonlijk haar rechten en voordelen als statushouder in Griekenland niet meer kan laten gelden en een situatie van materiële deprivatie dreigt. Deze beoordeling is gebaseerd op de volgende vaststellingen: (i) de verblijfsvergunning van de verzoekende partij is geldig tot en met 10 december 2026; (ii) de reisdocumenten zijn geldig tot en met 11 februari 2029, (iii) ze beschikt niet over een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak, (iv) ze had geen enkele intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen, (v) ze heeft slechts vier maanden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland verbleven, (vi) ze heeft niet de van haar te verwachten stappen gezet om huisvesting te vinden in Griekenland, (vii) uit haar verklaringen blijkt dat ze wel degelijk in staat was om te werken in Griekenland, (viii) Ze heeft geen stappen ondernomen om medische zorgen in Griekenland te bekomen en (ix) ze heeft niet geprobeerd om de Griekse taal te leren in Griekenland.

5.4. Zoals reeds aangegeven, werd in de beschikking vastgesteld dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt over een bijzondere kwetsbaarheid te beschikken in de zin van de relevante Europese rechtspraak. Uit de door haar neergelegde documenten kon immers enkel blijken dat ze nood heeft aan een tandarts en een psycholoog. Uit deze documenten kon echter niet blijken dat de verzoekende partij niet in staat is om zelfstandig in haar levensonderhoud te voorzien waardoor ze bij een terugkeer naar Griekenland in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Tijdens het persoonlijk onderhoud bracht de verzoekende partij nog naar voor dat ze twee keer is langsggegaan bij de psycholoog en verklaart niet te kunnen slapen, agressieproblemen te hebben en zich steeds ongerust te voelen. Ze stelt ook een psychologisch attest te hebben, maar legt dit niet neer. In het kader van haar vraag tot horen legt de verzoekende partij evenmin dergelijk psychologisch attest voor. In haar aanvullende nota van 25 februari 2026 voegt de verzoekende partij twee documenten toe van het Rode Kruis. In deze documenten kan echter enkel worden gelezen dat de medische kosten voor een psychologische consultatie op 13 november 2025 en op 21 februari 2026 worden gedekt door het Rode Kruis. In deze documenten wordt geenszins inhoudelijk ingegaan op enige psychologische of medische problematiek, zodat hierin ook niet kan worden gelezen dat verzoekende partij actueel over een psychologische of medische kwetsbaarheid beschikt, laat staan of en in welke mate deze niet-gespecificeerde problematiek haar dagelijks handelen zou beïnvloeden. Verzoekende partij stelt ter terechtzitting dat zij alhier aan het werk is, zodat deze niet-gespecificeerde problematiek alleszins niet van aard is dat zij hierdoor niet kan werken. Verzoekende partij voert ter terechtzitting aan dat ze nog steeds therapie volgt in België ten gevolge van haar psychologische toestand. Ze brengt echter geen bijkomende documenten bij die deze therapie meer concreet en persoonlijk invullen, zodat de Raad hier ook geen zicht op heeft. De voorliggende stukken zijn derhalve niet van aard om het concrete bestaan van een actuele psychische aandoening of kwetsbaarheid aan te tonen. De verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk over een bijzondere kwetsbaarheid te beschikken in de zin van de relevante Europese rechtspraak, noch kan ze afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen grond. In haar aanvullende nota voegt verzoekende partij ook twee foto's en twee röntgenfoto's van haar dochter toe. De Raad heeft begrip voor de bezorgdheid die verzoekende partij heeft omtrent zijn dochter, doch dit doet geen afbreuk aan het voorgaande, noch aan de inhoud van de bestreden beslissing en de beschikking.

5.5. Door in het kader van haar vraag tot horen louter te stellen dat ze verschillende pogingen heeft moeten ondernemen om Griekenland binnen te komen, kan ze geen afbreuk doen aan wat in de beschikking werd gesteld over haar gebrek aan inspanningen om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen.

In de beschikking werd verder reeds vastgesteld dat uit het feit dat er racisme en discriminatie is in Griekenland, niet blijkt dat de verzoekende partij bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een toestand van verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat zou stellen om in haar meeste elementaire levensbehoeften te voorzien. Door louter te stellen in het kader van haar vraag tot horen dat er een problematiek van discriminatie heerst, kan ze geen afbreuk doen aan wat hierover in de beschikking werd gesteld.

In de beschikking werd ook vastgesteld dat ze geen elementen bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat de bescherming van de Griekse autoriteiten niet langer effectief of doeltreffend zou zijn. Ze toont immers niet aan dat ze bij eventuele problemen bij de Griekse maffia geen beroep zou kunnen doen op de bescherming

van de Griekse overheid en de daar aanwezige veiligheidsdiensten. Door louter te verwijzen naar de problemen met de Albanese maffia, kan ze geen afbreuk doen aan wat hierover in de beschikking werd vastgesteld.

Haar Griekse verblijfsvergunning is nog minstens negen maanden geldig tot en met 10 december 2026. Ze kan dan ook niet verwijzen naar de problemen bij het verlengen van haar Griekse verblijfsvergunning. Verzoekende partij had en heeft ruimschoots de tijd om te anticiperen op de uiterste geldigheidsdatum van haar Griekse documenten. Ze brengt geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat ze niet in staat zal zijn om haar Griekse verblijfsvergunning te verlengen.

5.6. Aangezien de verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of zij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoekende partij is op dit punt in gebreke gebleven. Een verwijzing naar haar familie in Gaza, de situatie van haar vader, dat ze in Egypte heeft gewoond en heeft geleefd in een UNRWA-kamp kan ook geen afbreuk doen aan het feit dat zij over een internationale beschermingsstatus in Griekenland beschikt. Ze toont niet aan dat de toegekende bescherming in Griekenland niet effectief is.

5.7. De verzoekende partij klaagt aan dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing de in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde beslissingstermijn van vijftien werkdagen niet heeft gerespecteerd en dat nergens wordt uiteengezet waarom deze termijn niet werd gerespecteerd. Deze termijn van vijftien dagen is echter een termijn van orde. De Vreemdelingenwet voorziet geen sanctie indien deze termijn wordt overschreden. Evenmin wordt de commissaris-generaal opgelegd om in zijn beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet uitleg te vermelden waarom de vooropgestelde termijn niet werd nageleefd, noch kan uit het niet nemen van een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek binnen de door artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn worden afgeleid dat het verzoek wél ontvankelijk dient te worden verklaard, zoals de verzoekende partij lijkt te suggereren in het verzoekschrift. Het overschrijden van deze termijn brengt geen verlies van bevoegdheid met zich mee (cf. RvS 4 oktober 2018, nr. 13.026 (c)). Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren.

5.8. Waar ze stelt dat de procedure tot gezinshereniging in Griekenland bemoeilijkt is, kan niet worden ingezien op welke wijze dergelijke wetskritiek die betrekking zou hebben op de vigerende Griekse regelgeving, dienstig kan worden aangevoerd in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Er kunnen verschillen bestaan in de rechten die worden toegekend aan begunstigen van internationale bescherming in de verschillende lidstaten binnen de Europese Unie. Het gegeven dat er zulke verschillen bestaan volstaat niet om het vermoeden, dat de aan verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, te ontkrachten. De Raad heeft verder begrip voor de wens van verzoekende partij om in België te blijven, alwaar hij familieleden heeft op wie hij kan steunen. Ook deze omstandigheid volstaat evenwel niet om voormeld vermoeden te ontkrachten.

5.9. De verzoekende partij dient er verder op gewezen dat de continentale en Belgische rechtstraditie geen precedenterwerking kent, waardoor de verzoekende partij niet kan verwijzen naar verschillende arresten van de Raad. Bovendien benadrukt de Raad dat de appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 20 januari 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt de verzoekende partij heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee april tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES